

Sygnatura akt IV U 262/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marta Ładzińska

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2017 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **S. N.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.**

na skutek odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 07.10.2014 r. znak (...)

w przedmiocie **jednorazowego odszkodowania**

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 07.10.2014 r. znak (...), w ten sposób, że przyznaje **wnioskodawcy S. N. prawo do jednorazowego odszkodowania** z tytułu wypadku przy pracy z dnia 25.01.2013 r. w kwocie odpowiadającej 8 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu oraz 5 % stałego uszczerbku na zdrowiu, zaliczając na poczet odszkodowania kwotę dotychczas przyznaną;

II. koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV U 262/14

UZASADNIENIE

S. N. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 07.10.2014 r. znak (...), którą przyznano mu prawo do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 25.01.2013 r. w wysokości 8% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. W uzasadnieniu wskazał, że nie zgadza się z decyzją, ponieważ lekarze orzecznicy ZUS wydali orzeczenie w czasie, gdy leczenie wnioskodawcy jeszcze trwało. Wnioskodawca doznał urazu fizycznego oraz psychicznego polegającego na stanach lękowych w życiu seksualnym, lękach przy pracy w bliskości maszyn i pracach ziemnych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od wnioskodawcy kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 120 zł, zarzucając, że u wnioskodawcy stwierdzono cechy długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy i ustalono 8% uszczerbku na zdrowiu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. N. w dniu 25.01.2013 r. pracował jako murarz – cieśla i podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

(**dowód** : bezsporne)

W 25.01.2013 r. S. N. uległ wypadkowi przy pracy – podczas wykonywania prac budowlanych znajdował się w wykopie i został przyciśnięty do wysokości bieder osuwająca się częścią ściany wykopu.

(**dowód**: bezsporne, a nadto dokumenty zawarte w aktach ZUS: protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy z dnia 25.01.2013 r., k - 2-4 akt ZUS)

Na skutek wypadku wnioskodawca doznał poprzecznego złamania kości podudzia lewego w obrębie trzonów.

S. N. pod kątem ortopedycznym doznał na skutek wypadku długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 8%.

Na skutek doznanego urazu fizycznego i psychicznego związanego z bólem, strachem, poczuciem zagrożenia u wnioskodawcy pojawiły się zaburzenia lękowe manifestujące się przeżywaniem lęku i niepokoju w okolicznościach wywołujących u niego wspomnienia związane z wypadkiem i przeżytą traumą.

Zaburzenia te miały charakter reaktywny, czynnościowy i mierne natężenie. Zaburzenia zmniejszają się.

W zakresie specjalności lekarza psychiatry i psychologa zaburzenia nie spowodowały uszczerbku na zdrowiu psychicznym wnioskodawcy.

Wnioskodawca cierpi na przewlekłą niewydolność żylną oraz drobne niewydolne bocznicę żyły odpiszczelowej lewej. Zmiany te pogarszają się. Niewydolność ta jest skutkiem wypadku przy pracy z dnia 25.01.2013 r. i stanowi stały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5% w aspekcie angiologicznym.

Długotrwały uszczerbek na zdrowiu z przyczyn neurologicznych wynosi 0%.

Z przyczyn seksuologicznych u wnioskodawcy nie występuje uszczerbek na zdrowiu będący skutkiem wypadku przy pracy z dnia 25.01.2013 r. Występująca u wnioskodawcy dysfunkcja w zdrowiu seksualnym nie ma charakteru stałego i powinna być diagnozowana i skutecznie leczona.

(**dowód** : opinia biegłego ortopedy z dnia 21.05.2016r., k – 8-9, opinia psychiatryczno – psychologiczna z dnia 24.09.2015r., k – 31-33, opinia biegłego angiologa , z dnia 27.01.2016 r., k – 48-49, opinia biegłego neurologa z dnia 13.06.2016r., k – 62-62v, opinia biegłego seksuologa z dnia 27.10.2016 r., k – 80-91)

Wnioskiem z dnia 04.08.2014 r. S. N. wniósł o wypłatę z ZUS jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

(**dowód** : wniosek zawarty w aktach ZUS)

Decyzją z dnia 07.10.2014 r. znak (...), organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 25.01.2013 r. w wysokości 8% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Od decyzji tej S. N. złożył odwołanie.

(**dowód** : bezsporne)

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dokumentacji zgromadzonej w aktach ZUS, która nie była przez żadną ze stron kwestionowana.

Sąd oparł się także na opinii biegłych ortopedy, neurologa, angiologa, psychiatry i seksuologa, chirurga, które zostaną omówione w toku rozważań.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest uzasadnione, co powoduje konieczność zmiany decyzji organu rentowego.

Podstawą żądania wnioskodawcy był przepis art.11 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z dnia 28 listopada 2002 roku, Nr 199, poz.

1673 ze zmianami), zgodnie z którym ubezpieczonemu, który w następstwie choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

W przedmiotowej sprawie nie była sporna okoliczność podlegania przez wnioskodawcę ubezpieczeniom społecznym, nie było też sporne, że wypadek z dnia 25.01.2013 r. stanowił wypadek przy pracy. Jediną okolicznością sporną była wysokość i rodzaj uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy na skutek wypadku.

W tym zakresie Sąd oparł się na opiniach biegłych, w pełni je podziela.

Opinie biegłych były rzetelne i fachowe oraz sporządzone zgodnie ze wskazaniami wiedzy. Biegli, którzy opinie sporządzili, mają wiadomości specjalne niezbędne do odpowiedzi na pytania Sądu. Sporządzając opinię biegli oparli się na materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy, na obszernej dokumentacji medycznej oraz na badaniu wnioskodawcy. W ocenie Sądu opinie są rzetelne, spójne i logiczne.

Biegli wyjaśnili podstawę przyjętych wartości uszczerbku. Biegli seksuolog, neurolog i psychiatra z psychologiem nie stwierdzili u wnioskodawcy uszczerbku na zdrowiu.

Biegły chirurg ustalił 8% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, natomiast biegły angiolog 5% uszczerbku trwałego. Biegły angiolog nie posłużył się wprost sformułowaniem „trwałego” uszczerbku na zdrowiu, jednak taki charakter uszczerbku wynika wprost z treści opinii. Biegły wskazał bowiem, że zmiany związane z niewydolnością żylną pogarszają się, co daje podstawę do przyjęcia, że nie zanikną.

Żadna ze stron nie złożyła skutecznie merytorycznych zastrzeżeń do opinii, co pozwalało na przyjęcie, że strony postępowania nie kwestionują ich wniosków.

Wnioskodawca zgłosił co prawda zarzuty do opinii biegłego ortopedy, jednak stanowiły one wyraz niezadowolenia wnioskodawcy z wniosków opinii i nie stanowiły merytorycznej polemiki z opinią.

Opinia biegłych sądowych podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń (tak: wyrok SN z dnia 19 grudnia 1990 r. sygn. akt I PR 148/90, OSP 1991/11/300).

Sąd, w ramach zastrzeżonej dla niego swobody, decyduje, czy ma możliwość oceny dowodu w sposób pełny i wszechstronny, czy jest w stanie prześledzić jego wyniki oraz czy może ocenić rozumowanie, które doprowadziło biegłego do konkretnych wniosków danej opinii. Sąd czyni to zapoznając się z całością opinii, tj. z przedstawionym w niej materiałem dowodowym, wynikami badań przedmiotowych i podmiotowych. Wszystko to, a nie tylko końcowy wniosek opinii, stanowi przesłanki dla uzyskania przez sąd podstaw umożliwiających wyjaśnienie sprawy.

W przedmiotowej sprawie sąd w całości podziela opinie biegłych.

Mając powyższe na uwadze, na mocy przepisu art. 477 (14) § 2 k.p.c. zmieniono decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. i przyznano wnioskodawcy prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 25.01.2013 r. kwocie odpowiadającej 5% stałego uszczerbku na zdrowiu i 8% długotrwałego, zaliczając na poczet odszkodowania kwotę dotychczas wypłaconą.

Na mocy przepisu art. 108 §1 k.p.c. sąd rozstrzyga o kosztach postępowania w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

Zgodnie z § 98 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w toku postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych ponosi Skarb Państwa.

Z tych względów uzasadnione było zaliczenie kosztów sądowych na rachunek Skarbu Państwa, jak w punkcie II wyroku.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.